

Waarnemingen

Tuinbezoekers

Wij zijn in het gelukkige bezit van een huis en grote tuin, omgeven door andere tuinen waarvan de eigenaars zo vriendelijk zijn de tuin de tuin en daarmee aan de natuur over te laten.

Het gevolg is een dicht struweel met open plekken, zon en schaduw, gevarieerde begroeiing. Het totaal is een ideaal leefklimaat voor allerlei vogels en andere dieren. Voor ons een klein paradijsje, waarin wij al bijna 40 jaar tot ons genoegen wonen.

Vanuit de huiskamer, gezeten in een gemakkelijke stoel, zijn er allerlei waarnemingen te doen, vooral van vogels die hier vrijwel nooit ontbreken.

We hebben jaar in jaar uit onze regelmatige bezoekers, zoals Goudvink, Appelvink, Spechten, Uiltjes, Fluiters, om maar heel enkele te noemen en je doet dan waarnemingen die je verbluft doen staan en in enkele gevallen tegen de regels van vogelboeken ingaan. Wat te denken, als een enkel voorbeeld, van de Boomkruiper (niet de Klever) die ik met eigen ogen tweemaal (in verschillende jaren) vlot langs een stam omlaag zag gaan. (Met de kop naar beneden? Ik heb de vogel ook wel omlaag zien gaan maar met de kop naar boven! Red.)

En als waarneming enige jaren geleden, in april, een schitterend Wilgengors mannetje dat doodleuk, alsof het heel gewoon was, op 3 m afstand tussen de struiken zat, heel duidelijk waarneembaar.

En dan nu de aanleiding tot dit korte stukje. Op oudejaarsnamiddag zo ongeveer om twee uur, koud weer, een met sneeuw bedekte grond, een verrassende uitroep van m'n dochter "Kijk, een Grutto", en waarachtig, de veren wat uitgezet, nogal laag bij de grond, bedrijvig scharrelend, met z'n lange rechte, maar stomp-puntige snavel in het losse zand, dat ik er tegen de gladheid neer goegooid had, wroetend, ging hij her en der tot hij achter wat struiken verdween. Wij voorzichtig naar buiten en namen hem nog tussen de meidoorns waar tot hij na enige minuten opvloog en over onze hoofden in noord-oostelijke richting verdween.

Dat het een Rose Grutto was, leed voor ons geen twijfel. Zowel tekening als vorm en kleur en gedrag kwamen overeen als deze dieren zich aan het strand en wadden vertonen. Alleen het hoogstzonderlinge, een weidevogel, die je nog wel in de Eemnesserpolder zou kunnen verwachten, hier midden in Hilversum, een merkwaardig zeldzaam geval, dat je weer overtuigt van het feit dat er zich zeer veel buiten onze waarnemingen voordoet waarvan we geen flauw benul hebben en dat ons noodzaakt ook voor ons genoegen ogen en oren wijd open te hebben en te houden.

G. Boekschoten,
Hoge Naarderweg 50.
Hilversum

Uit dit verhaal blijkt, dat men in een tuin aardige, soms zelfs zeer zeldzame waarnemingen kan doen. Een waarneming van een Wilgengors aldaar is feitelijk ongeloofbaar en dus jammer, dat dit wat uur, tijdstip, bevestiging van nog andere (onafhankelijke) waarnemers niet definitief kon worden vastgelegd. De Rosse Grutto in dit verhaal is eveneens zeker bijzonder. Het betreft hier een vogel van Wadden en Slikken. Destijds werd er in de Slufter-Vallei, op een zeer droog gedeelte ook een Rosse Grutto gezien. Doch deze vogel had een vergroeide (wulpen) snavel en kon blijkbaar op de normale wijze geen voedsel vinden. Hij fourageerde als een Wulp en werd ook in "Wulpenbiotopen" waargenomen.

Red.

ROODPOOTVALKEN *Falco vespertinus*

Tijdens een inventarisatie-bezoek aan het Naardermeer zagen we een drietal Boomvalken cirkelen. Dat dachten we, maar toen ze dichterbij kwamen en zelfs boven ons, bleek dat we hier met Roodpootvalken te doen hadden.

Het σ had zilverkleurige bovenvleugels, schouders donkerblauw-grijs, bovenzijde blauw-grijs, ondervleugels erg donker, borst donker, rode broekveren, rode buik tot onder staart. Staart verder donker. Postduifachtige indruk op ons makend.

$\varnothing$ lichtbruin-geel, bovenzijde bruin, bovenkop licht roomkleurig, verder als Boomvalk met baardstreep, egale borst, praktisch geen stippen, gebandeerde staart. De derde als σ , maar aan buik lengtestrepen en oranje-rode broek, bovenkop lichtbruin. Verder als σ .

Cirkelend uit Z.W. komend, bleven ze boven de spoorbaan vliegen. We zagen ze op libellen jagen, waarbij we ze enkele malen zagen bidden, zelfs boven ons.

Maakten daarbij prachtige duikvluchten.

Vangmethode:

achter libelle aan, omdraaien om zo boven libelle te komen, waarbij ze even "stil stonden" om vervolgens met uitgestrekte poten de prooi te pakken.

Dit schouwspel hebben we zeker een uur lang kunnen gadeslaan.

Ze waren soms in gezelschap van 3 bruine kiekendieven 2 σ en 1 $\varnothing$.

D. Visser en M.A. de Wijs-Tabois.
10-5-'71 (+ 12.15 uur.)

Zwartkop *Sylvia atricapilla*

Op 1 februari 1971 zag ik om 16.45 uur een Zwartkop in de tuin. Het was een mannetje. Daar winterwaarnemingen van deze vogel niet algemeen zijn lijkt het de moeite van vermelding wel waard.

G. Heise

Red. De laatste jaren worden steeds meer Zwartkoppen (meestal mannelijke) in de wintermaanden waargenomen. Maar het blijft inderdaad een bijzondere waarneming.